

הרב מוהליבר המשיך לנדד ולחפש שתפים לרעיון הציוני למרות המפסקים הרבים. כשהגיע לפריז פגש את רב העיר, הרב צדוק כהן, שהתלהב מהרעיון, והציע: "ישנו יהודי עשיר גדול, הברון אדמונד דה רוטשילד, והוא גר לא הרחק מכאן. אמנם פונים אליו ללא הרף בבקשות עזרה ולרבות מהן הוא מסרב, אך למה שלא תנסה את מזלך? אולי מננו תצמח הישועה?" ביום טוב ראשון של ספוט, לאחר התפלה, צעד הרב מוהליבר למעלה משעתים אל ביתו המפואר של הברון רוטשילד. תקוות גדולות תלה הרב בפגישה זו, והתפלל לה' שיצליח במשימה. "אנא, כבוד הרב, שב על הפסא", הצביע הברון הצעיר בידו על הפסא הסמוך לשלחנו. "מה בקשתך?" הוסיף ושאל בקרירות.

יחסו הקר של הברון נטע ברב מוהליבר תחושה כי הברון סבור שהנה הגיע עוד רב זקן לבקש נדבה לבני עירתו. אך הרב התעשת מייד ופתח בדבר תורה: "אדוני הברון, הכל יודעים שהמנהיג שהוציא את ישראל מעבדות לחרות, משה רבנו, היה כבד פה וכבד לשון". הברון לא הבין לאן הרב חותר, אך החל להתעניין בדבריו.

"בטוח אני שמגיעות אליה בקשות רבות לעזרה כספית. הנציגים שמגיעים אליה מדברים בבטחון רב ומתארים עד כמה חשובה המטרה שלשמה הגיעו אליה. אך אני לא תכננתי נאום מרשים. באתי לבקש ממך שתשתתף במצוה הגדולה של ישוב ארץ ישראל. אינני יכול לבטא את החשיבות העצומה של משימה זו. כמשה רבנו, גם אני מרגיש כבד פה וכבד לשון. אם תסרב לבקשתי אקבל זאת, אך לעולם לא אפסיק להתאמץ להחיות את הארץ השוממה". הברון התרשם מאוד ממלותיו הבוערות של הרב, ושאל: "בגלות היהודים לא עוסקים בחקלאות. איך יעבדו את אדמת ארץ ישראל?"

"אני אהיה אחראי למצא יהודים חקלאים שיתאימו למשימה ושיסכימו לעלות לארץ ישראל ולבנות מושבה לתפארת, ואתה, אדוני הברון, תסייע בהקמתה!" הרב מוהליבר צבר אומץ והמשיך בנחרצות: "אינני יודע אם נעמד במשימה ונצליח לבנות את הארץ ולהפריח את השממה. יתכן שנכשל. אך להרים ידיים - זאת אסור לנו לעשות. אנו יודעים שה' רוצה לגאל את ישראל. מתי? זאת לא נדע. לנו לא נותר אלא להתאמץ ככל יכלתנו לקרב את הגאולה במעשינו".

דמעות זלגו מעיני הברון והוא הכריז: "אני מוכן להרתם עמך למשימה. בתור נסיון עליה לבחור קבוצה קטנה של עשרה אנשים שתעלה להתישב בארץ ישראל. אם תצליח קבוצה זו להקים מושבה משגשגת נוכל להתקדם הלאה ולהקים מושבות רבות נוספות. אך דע, אני מוכן לממן את הוצאות הקמת המושבה בתנאי מפרש ששמי לא יודע, ולא יתפרסם שאני עומד מאחורי התכנית הזאת".

הרב מוהליבר התרגש למשמע הדברים: "לאחר אלפים שנות גלות, אכן הגיעה השעה שעם ישראל יחזר לארץ אבותיו. יחד נפרץ דרך חדשה לעמנו!" השנים נפרדו זה מזה בלחיצת יד אמיצה.

מאותו הרגע היה לבו של הברון רוטשילד נתון כל פלו בישוב הארץ. הברון רכש קרקעות, סייע למושבות הקימות, הקים מושבות חדשות ופתח את החקלאות והתעשייה. כך נפתח פרק חדש בתולדות העם היהודי.